

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717201805
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717201805.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: S. Q., bytom F. W., X. XXXX/XXX, právne zastúpeného: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, proti žalovanému: Endepro, s.r.o., v likvidácii, IČO: 35 805 731, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RR Legal Corp., s.r.o., IČO: 46 789 634, so sídlom Bratislava, Humenské námestie 4, o neplatnosť zmlúv, o určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 872,86 eur a o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur, o späťvzati žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 5Csp/30/2017-194 zo dňa 15. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. P r í p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 5Csp/30/2017-194 zo dňa 15. októbra 2018 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

II. Žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 sumu 344 eur a zo zmluvy č. 611940559 zo dňa 26.05. 2015 sumu 528,86 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a súčasne rozhodol, že strany v konaní nemajú nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že úvery poskytnuté mu žalovaným na základe zmluvy č. 567605203 a zmluvy č. 611940559 sú bezúročné, bez poplatkov a neplatné. Zároveň sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 872,86 eur. Neskôr svoj žalobný návrh rozšíril a žiadal priznať aj finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur. Žalovaný v reakcii na žalobu navrhol celú žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že podanie je nezrozumiteľné, nie je zrejmé čoho sa týka a čo sa ním sleduje, navyše určovacie žaloby sú po rekodifikácii civilného procesu neprípustné. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 01.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 a dňa 26.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611940559, čím vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Skonštatoval, že jednoznačne ide o spotrebiteľské zmluvy, na ktoré je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že predmetné zmluvy neobsahovali povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., považoval predmetné úvery podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmlúv za bezúročné a bez poplatkov. Dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy poskytnutej istiny úverov, teda pri prvej zmluve vo výške 400 eur a pri druhej zmluve vo výške 600 eur. Z karty splátok k prvej zmluve žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 744 eur, a teda žalovaný sa na jeho úkor obohatil o sumu 344 eur. Z karty splátok k druhej zmluve uhradil žalovaný sumu 1.128,86 eur, a teda sa

žalovaný obohatil na jeho úkor o sumu 528,86 eur. Podľa súdu prvej inštancie teda celkovo bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavovalo sumu 872,86 eur, na vydanie ktorého zaviazal žalovaného voči žalobcovi. Ďalej uviedol, že právo žalobcu domáhať sa neplatnosti právnych úkonov odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav a takéto právo nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu, a preto dospel k záveru, že takáto žaloba je v zmysle CSP neprípustná. Na základe uvedeného potom žalobu čo do určenia neplatnosti oboch zmlúv zamietol. Pokiaľ išlo o určenie, že obe zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, v tomto prípade išlo o určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP a súd prvej inštancie skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení. Keďže podľa súdu prvej inštancie bolo nepochybné, že žalobca sa domáha v danom konaní aj splnenia povinnosti, teda vydania bezdôvodného obohatenia, mal za to, že v zmysle uvedeného neexistuje u žalobcu naliehavý právny záujem na určení, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, keďže túto otázku si súd predbežne posúdil pri posudzovaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto zamietol žalobu aj v tejto časti. Zároveň zamietol žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal vydania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Namietal absenciu riadneho odôvodnenia a nevykonania dôkazov a nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie. Nestotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie v určení absencie termínu konečnej splatnosti úveru a termínov splátok, namietal nesprávne vyčíslenie bezdôvodného obohatenia, nesprávne posúdenie premlčania nároku ako aj posúdenie výšky úrokov v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne, eventuálne, aby rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku v časti výroku I. a III. a vrátení veci súdu prvej inštancie.

3. Podaním zo dňa 18.03.2019, čiže po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci, ale ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu o podanom odvolaní (t.j. pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie), vzal žalobca návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. Ako dôvod uviedol skutočnosť, že medzi stranami sporu došlo dňa 08.03.2019 k mimosúdnej urovnaniu. Zároveň dodal, že strany sporu sa dohodli, že žiadna zo strán si neuplatní trovy konania.

4. Vzhľadom k tejto skutočnosti odvolací súd vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní oznámil, či súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcom. Zároveň ho poučil, že pokiaľ sa v uvedenej lehote nevyjadrí, bude mať za to, že voči späťvzatiu žaloby nemá námietky.

5. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom vyjadril v tom zmysle, že súhlasí so späťvzatím žaloby v súlade s uzatvorenou dohodou o urovnaní sporu. V nadväznosti na to žiadal, aby súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil prvostupňový rozsudok, zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania.

6. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Keďže žalobca vzal svoju žalobu späť skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (§ 268 CSP) a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby pripustil, v zmysle § 370 ods. 2 CSP zrušil rozsudok vydaný súdom prvej inštancie a konanie zastavil.

9. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobca zobral podanú žalobu späť, z dôvodu uzatvorenia mimosúdnej dohody medzi stranami sporu. Obe sporové strany zhodne uviedli, že žiadajú o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z uvedeného

dôvodu odvolací súd vyvodil vzájomne rovnaký pomerný úspechu strán vo veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

10. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).